



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Lavbiense Monasterium, ad Sabim fl. secundo milliari à Binchio Hannoniae opido, in ditone quidem Leodicensi, sed in dioecesi Cameracensi situm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

pidum muris cinctum (vt & alia Belgij cœnobia plurima) excreuerunt; eoq; in loco B. Bruno Archiepiscopus Coloniensis & Dux Lotharingia, in signe Canonorum secularium collegium ordinauit, & basilicâ claustroque reparatis, constitutiones iuxta regulam S. Augustini eis præscripsit; vt in manuscriptis Hannonia Chronis Iacobus Guisianus commemorat. An. 965.

LAUBIENSE

Monasterium, ad Sabim fl. secundo milliari à Binchio Hannonia opido, in ditione quidem Leodicensi, sed in diœcesi Cameracensi situm.

Est locus intra terminos pagi, quem veteres à loco, vbi superstitiosa gentilitas Marti sacrauerat, fanum Martinense dixerunt, iuniores à nomine profluentis fluuij Hainou vocauerunt, in pago Sambrino, vbi Sâmbra fluens blandâ & amœnâ ripâ decurrit; quem hinc inde prominentibus collibus planities quædam, & nemorum opacitas, & oportunitas loci gratissimum reddit. In quo loco riuiulus delabitur in Sambram, quem Laubacum vocant, eundemque putant nomen loco dedisse. Licet sint aliqui, qui dictum putent, quòd pro oportunitate capiendarum ferarum (vndique enim saltu cingitur, vinctæque erant Liptinæ, regium olim pala-

Ad Liptina
ses Liptinas

pala-

*Synodum
celebrauit. S.
Bonifacius
Archiepi-
scopus Mo-
guntinus,
presente
Carloman-
no. Hodie
Pagus est,
Lestines,
milliari
uno à Bin-
chio Han-
nonia opi-
do situs.*

palatium) Rex pergens venatum ibi sibi fieri iusserat obumbraculum, ad temperandum solis æstum, quod Lobiam vocant. Inde putant locum dictum nomine permanente, riuumque à loco, non locum à riualo nomen traxisse, quod videtur magis verisimile esse. Teutones hoc astipulare videntur: nam locus ille eorum lingua *Lobach* dicitur. Et *Lo* quidem vocant obumbrationem nemorum, *Bach* autem, riuum; quæ duo si componantur, faciunt obumbraculi riuum. Erat autem locus parandis insidijs, & latrocinantibus aptus. Nam sicut dictum est, cinctus est siluis, & exasperatus scopulis; vnde & perpetrato scelere non inueniebatur hostis. Tali ergo oportunitate captatâ Morosus quidam, vir huius artis & operis, tali in loco latrocinijs insitebat, tempore quo à Clodoueo septimus Lotharius agebat in sceptris. Qui cum minimis sceleribus non vsquequaque contentus, grandiora quæque moliretur & ageret, tandem miserante Domino, per sanctum Autbertum Cameracensem Episcopum (nam parœcia est ipsius Ecclesiæ terminus, licet huc vsque & Leodiensis protenditur) de Moroso in Landelinum conuersus, secundus de Saulo factus est Paullus, & finem vitijs dedit, & locum sacris studijs immutauit, vt quem commaculauerat vitijs, virtutibus dedicaret, vt vbi superabundarat peccatum, superabundaret gratia, vt ait Apostolus In quo loco Ecclesiam sibi pro tēpore

constituens, deslebat quibus antea delectabatur, manu & labore victum quærens, lasciuamq; carnis ieiunijs, & vigilijs domans, & exercebatur summo mentis conamine in his, quæ sunt Dei, vt omnes mirarentur videntes cõmutationem dextræ excelsi. Talibus igitur exercitijs, pluribus ad id studij confluētibus speculum factus est. Sicque Lobienfis cœnobij fundator existit primus. Sed præordinatio, de qua proposuimus, Dei, qui non omnia iudicia sua manifestat (*iudicia enim tua, ait Psalmus, abyssus multa*) voluit beatum Landelinum Lobijs demigrare, vt alteri quãdoque subsecuturo locus vacaret, ne vrique super alterius fundamentum ædificia strueret, & detrimentum pateretur, & ne merita tanta duorum vnus loci angustiâ arctarentur. Horum fortè præscijs beatus Landelinus, Lobijs demigrans, Crispinium petijt. Nec defuerunt adiutores & cooperatores, in supradicti loci augmentatione, quamplures, licet nomina eorum exciderunt, temporibus Lotharij filij Clodouei, qui regnavit annis VIII. sed & fratrum eius Hilderici Secundi Regis Aufrasiarum, & Theoderici, quem Pipinus debellauit, sub seque regnum finire permisit, post annum regni ipsius Theoderici decimum octauum, Clodouei quoque filij Theoderici, qui regnavit annis duobus, sed & fratris eius Hildeberti, cognomento Iusti, qui omnes regnauerunt sub præfato Principe, regni tum eis nomine

perma-

S. Landelinus Lobienfis cœnobij fundat. Eius vita existat apud Surium.

*S. Vrsmarum
Laubiense
cenobium
regendum
suscepit B.
Landelino
Crispini
profecto.*

*Id est par-
ticulis
phrasi
Gallica.*

permanente. Quo in tempore, secundum quod in Actis Apostolorum legitur, in Asiam volentes ire discipuli prohibiti sunt à Spiritu Domini, quoniam seruabatur Ioanni; B. Vrsmarus virtutum exercitijs clarus, cui Lobias Apostolatus locum delegauerat Dominus, à Pipino iam dicto Principe euocatus, idem monasterium regendum suscepit per Hidulphi interuentum, qui erat vnus de proceribus regni maioribus. Cuius indicia mentorum fuerunt, puer ille & panis matri in vremate præmonstratus, & scansio illa beata scalæ à terra cælotenus; quæ omnia quantum beato virò congruunt, ex actibus eius cognoscimus.

Et paullo infra: Quare autem Vrsmarum Episcopum fuisse dicimus sæpe à nobis questum est. Nam textus descriptionis vitæ eius Episcopum eum fuisse docet, locum autem vel tempus ordinationis ipsius, vel à quibus ordinatus sit, omnino silet. Sed in chartis sub eius tempore factis, ac per antiquis membranarum peciolis, quæ continentur in Ecclesia nostra, inscriptum eum inuenimus sub nomine Episcopi & Pontificis. Varia de hoc est seniorum nostrorum relatio, dicentibus quibusdam, quod prædicandi gratia, ut competebat tunc rudimentis nouellæ fidei, ad cõpescendos superfluos ritus gentis barbæræ, Episcopus fuerit ordinatus; quod factum quoque de sancto Amando legimus. Quibusdam hanc dignitatem tribuentibus, rationemque

tuen-

tuentibus, quòd videlicet locus regius, regiâ
munificentia constructus, regio palatio con-
tiguus, scilicet Liptinis, nulli cõmitteretur,
nisi prius ordinatus esset Episcopus. Quam
dignitatem in plerisque successorum eius du-
rasse in subsequens dicemus. Quid ho-
rum verius sit, lectorum arbitrio committi-
mus. Igitur in exordio regiminis sui, Eccle-
siam, quæ ante id temporis erat inconsecra-
ta, consecrauit, dedicans illam Domino in
honore Principis Apostolorum Petri, sum-
mique Doctoris gentium Pauli, & omnium
Apostolorum Christi, cumulus templum
donis, & altare multiplicibus Sanctorum
patrocinijs. Facta est hæc dedicatio anno qui
est sexcentus nonagesimus septimus Do-
minicæ incarnationis, VII. Kalendas Septē-
bris, Domino in perpetuum regnante, Pipi-
no Francis principante. Quam Ecclesiam ne-
quaquam passus pollui cadaueribus mortuo-
rum, fecit aliam in honore sanctæ Mariæ, in
montis vertice cui subiacet prædictum mo-
nasterium, vbi cõemiterium constituit esse
fidelium, & ad quam conflueret populus.
Nam illicitus, vt nunc quoque, nisi certo tem-
pore, apud aliam erat feminarum accessus.
Monasterium quoque in Alna ipse constru-
xit, & Lobijs subiecit. Monasterium quoque
Vuaslare dictum, versus Theoraciæ saltum,
in finibus Faniæ ædificauit, cui & Dodonem
præfecit, virum admodum sanctum, vtpote
à se instructum, qui paullisper inibi moratus

I

ere-

Præter S.
Vrsmarum
Episcopi &
Abbatem
Lambienfes
fuere SS.
Erminus,
Vulgisus:
& Theo-
dulphus
quorum
corpora
Binchij
quiescunt.
An. 697.
Huius loci
collegium
Canonicorum,
nunc
residet Bin-
chij in Hæ-
nonia, an.
1408. Lan-
bys ed trās-
latum.
Alna est
hodie cœ-
nobium
Ord. Cister-
ciensis, ad
Sabim fl.
milliari
uno à Lan-
bys situm.

eremum concupiuit exstructaque in eodem
 Fanix saltu cellulâ, cum permisso pij Patria
 & licentia, vita vixit theorica, vbi postes
 multis virtutibus clarus migravit ad Domi-
 num. Corpus autem eius translatum est ad
 monasterium Vuaslare, vbi nunc requiescit
 debita veneratione. Sanctus autem Vrsma-
 rus, vt erat semper lucrandis animabus inten-
 tus, prædicandi gratia se Flandriæ intulit,
 versus Menapum fines, qui ritu gentis adhuc
 detinebantur vanis superstitionibus. Cuius
 doctrinâ ad fidem Christi conuersi, non mi-
 nimæ partis prædiorum suorum illum facie-
 bant heredem, & eam quæ est in Lobijs, Ec-
 clesiam Christi. Beatus igitur Vrsmarus, vir-
 tutum omnium commercijs plenus officio
 sibi credito fideliter administrato, soluitur
 carnis ergastulo, & cælesti introfertur para-
 diso, vbi nunc & semper nostri petimus me-
 mor feliciter fruatur Deo. Obijt autem anno
 septingentesimo decimo tertio Dominicæ
 incarnationis, & nobis in perpetuum Domi-
 no Deo regnante, & Pipino agente in sce-
 ptris. Qui antequam decederet, fractus lon-
 gâ molestiâ, se viuo sanctum Erminum suc-
 cessorem sibi substituerat. Ita Fulcius Abbas
 Laubiensis in manuscripto Chronico Laubiensi qui
 obijt anno 990. Similia, itemque alia quædam de
 monasterio SS. Vrsuari & Ermini scitu dignis-
 sima, Chronographus Cameracensis fideliter nar-
 rat: Transeundem est (inquit) ad Laubiense
 cœnobium, quod sacris initijs sancti Lande-
 lini,

An. 713.

Lib. 2.

lini, ad tanti honoris, qui nunc est, paullatim peruenit titulum. Hunc nimirū Landelinum, in primæua quidē ætate à beato Autberto Pōtifice litteris & moribus sacris imbutū, postea verò fallēte diabolo, pij magistri profugum, spreto clericatu, manū prædatoriæ in libro vitæ ipsius legimus sociatum. Hunc, inquam, post quā magister benignissimus diuturna lamentatione & iugi prece ab errore reuocatū, quasi pater filium suscepisset, ac sauciū dulci correctione, & beneuola cōsolatione recreasset, in prælibato loco tunc tēporis solitario secedere monuit, vt disciplinatiū videlicet errata corrigeret, & emendatius viueret. Peracto itaq; habitationis ædificio, & in ueneratione Apostolorū Petri & Paulli cōsecrato, paucis siquidem uiris nitidæ vitæ secum receptis, monitiones & mandata magistri, æquā lance moris & operis adimpleuit, & de die in diē proficens, ad vitę sanctissimæ culmē transcendit. Vbi verò locus uiri sancti pia cōuersione florere cœpisset, & ex munificentijs Regum, siue potentium quorumlibet, quantò rebus exterius, tantò etiam numero monachorum interiū abundaret: mox inde remotus, siquidem vt Deo strictiū manciparetur, secretiorem locum, quē paullò post dicemus, expetere existimauit. Secessurus autem eo loci præfecit beatum uirum Dei Vrsmarum, pijs moribus præditum, in functoria tantum prædicatione sacratum Episcopum. Hic etiam uir de villa Fleon, quæ infra fil-

*Sonegias
intelligit.
De quibus
vide supra
Cap. 9.*

uam Terasciam sita est, oriundus, formam innocentis vitæ fratribus exhibuit, diesque suos in bonis operibus egit. Hoc igitur doctore, & dein beato Ermino succedente, de quorum monasterio subsequenter narrabimus, effloruit locus, & ad Dei gloriam ut usque in præsens apparet, mos plenè adoleuit Ecclesiasticus.

*Monasteriū
S. Vrsuari
& Ermini
est hodie
Canonicorum
collegium
Binchij
residēs.*

Horum itaque beatorum Dei Confessorum dormitionis habitaculum subiungamus. Erat namque Ecclesia parochialis, subiacens prælibato coenobio, quæ iuxta scilicet in vertice montis sita est, ubi ipsi monachi, sed & omnes collimitanei circum & circa degentes, tumultandi ferebantur. Ad hanc etiam beatissimi viri Vrsmarus atque Erminus, cum defuncti sunt, portantur humandi, quorum meritis declarandis, diuina pietas multa miracula dignata est operari. Sed quia suprâ de sancto Vrsmaro parum tetigimus, non incongruum, si de sancto quoque Ermino aliquid explicemus. Hic nimirum vir vitæ laudabilis, & non parum prædiatus, de pago Laudunensi oriundus exstitit, & de die in diem in bonis operibus proficiens, omnium virtutum clarebat commercijs. Quem, quia odor bonæ opinionis illius longè lateque increbuit, beatus Vrsmarus suprâdictum monasterium regens, sæpius accersuit, diemque suæ vocationis imminere intelligens, ipsum rectorem monasterij, officijque sui post se supparem, & ministrum Pontificemque delegit.

legit. In functione igitur vicaria subrogatus, totum se in diuinis cultibus propensius mancipauit, sui que magisterij forma instructus, de creditis omnibus curam sollicitè gessit. Illud etiam prædium suum Ercli in vsibus fratrum expendit. Postquam verò ambo ad remunerationem vocati, primò quidem beatus Vrsmarus, dein vir Dei Erminus, in iam dicta parochiali Ecclesia tumulati fuissent, tot & tantis munificentijs locus ille donatur, vt modernis temporibus monasterio facto Canonici mitterentur. *Hactenus Chronographus Cameracensis.*

Porro monasterium SS. Vrsuari & Ermini est hodie collegium Canoniorum, quod olim in basilica parœciali, Laubiensi monasterio in montis vertice ad sita, nunc Binchiensi in opido sedem habet. Exstat autem hodieq; vetus ista parœcialis basilica, monti imposita, in qua coràm aliquando sacras horum & aliorum Duorum tumulos venerati sumus. In eaq; etiamnum, aut in cœmiterio ad sito Abbates, monachi & incole omnes Laubienses terra mandantur: adeò vt hactenus mort alium nemo Laubiensi in monasterio sit conditus.

Binchiense
Canonio-
rum colle-
gium.

Ceterum bellis in agro Leodicensi seuentibus, anno Christi millesimo quadringentesimo octauo postridie Kal. Iulij, Canoniorum S. Vrsuari collegium Laubijs Binchium, quod vicinum est Hannoniæ opidum, sese transtulit. Quo

An. 1408.

factum est, vt Guilielmus Bauarus, Hannoni^{us} Comes, instanter peteret, vt sedem ibi fixam ac perpetuam vellent figere. Quod & fecerunt, Martino V. Papa consentiente & approbante. eodem ipso tempore ex Laubiensi Canonico-
 basilica, sanctorum Vrsuari, Ermini, Theodulphi, Vulgisi, Amoluini, Abelis, Episcoporum & Abbatum Laubiensium, Hildulphi Ducis, & Amelbergæ viduæ corpora Binchium sunt translata, quæ diuersis octo feretris argenteis inclusa decenti cum veneratione nõ semel coràm spectauimus. De his manuscriptum Fulcuini Chronicon Laubiense, & Molani Natales Sanctorum Belgij consule.

CRISPINIUM,

Inter Valentianas & Gislenopolim, Hannoniæ opida.

BEatus Landelinus ex prædone ad Christum à S. Auberto Cameracensi Episcopo conuersus cum Laubiense cœnobium à se constructum, beato Vrsuario regendum commisisset, vt paullo ante diximus, ad locum siluis horridum, quem Crispinium nuncupant, sese subduxit, ibique alterum extruxit monasterium. De quo sic breuiter Chronographus Cameracensis: In vico Crispinio est monasterium Canonico-
 rum, vbi sanctus vir Dei Landelinus, pro frequentia fratrum, relicto Laubiensi cœnobio, commendato viro Dei Vrsuario regimine, suisque ritè ordinatis rebus, secessit, vitæque

S. Landelinus
 quiescit
 Crispinij.

niti-